

140 ГОДИНИ ОТ СЪЕДИНЕНИЕТО ПРАЗНУВАХА ТЪРЖЕСТВЕНО В СЕВЛИЕВО

Събота, 6 Септември 2025

Венци и цветя отрупаха паметника на Свободата в Севлиево в деня на 140-годишнината от Съединението на Княжество България с Източна Румелия. Церемонията започна с химни и патриотични песни в изпълнение на оркестър "Севлиево", а сред официалните лица бяха: кметът на Община Севлиево д-р Иван Иванов, председателят на Общинския съвет д-р Явор Памукчиев, общински съветници, представители на учебни заведения, на бизнеса, неправителствени организации, политически партии и много граждани.

"Този ден е доказателството, че националният идеал е онази невидима сила, която движи народа ни през вековете - от мрака на робството, през героичните дни на освободителните борби, до възкръсването ни от пепелищата. В този момент трябва да се връщаме винаги в дни на изпитания и безпътица, защото народ, способен да възстанови сам една историческа несправедливост, има тежката отговорност да не пада под висотата на своя национален подвиг", каза в обръщението си към севлиевци по-рано днес кметът д-р Иван Иванов. По думите му: "За разлика от много други народи, нашият път е осветен преди 140 години, когато с вяра, воля и саможертва предците ни са заслужили небесната закрила, завещавайки ни привилегиата да продължим да бъдем пазители на тази свещена земя!".

Слово пред събралото се множество произнесе директорът на Историческия музей Ивета Миленова. Тя разказа хронологията на събитията през онези славни дни.

Веднага след церемонията официално беше открита и изложба на знамената-светини на доброволчески чети от Севлиево, както и много други свидетелства, документи и отличия на героите от нашия край,

---

посветени на “Първите стъпки към сбъдването на една мечта”.

Десетки експонати от музейния фонд - снимки, свидетелства, грамоти и други документи на героите от славните събития ще бъдат на разположение до 6 октомври за всеки, който иска да ги разгледа и да се запознае с героичните събития, довели до Съединението. Централно място в експозицията заемат Манифеста на княз Александър I и сабята на ген. Никола Генов, получил орден за храброст за участието си на предните позиции. Изключително ценни експонати са двете знамена - светини на доброволческите чети от селата Градище и Сенник, които музеят показва само на кръгли годишнини.

ПОВЕЧЕ ЗА СЪЕДИНЕНИЕТО И ПРИНОСЪТ НА СЕВЛИЕВО:

След еуфорията от Освобождението и подписването на предварителния договор в Сан Стефано, българският народ изпитва огорчението от несправедливите клаузи на Берлинския конгрес. В цялата страна са създадени комитети „Единство“, които си поставят за цел националното обединение на страната. Първата стъпка към осъществяването на тази отколешна мечта, на тази велика идея за освобождение и обединение на българските земи е подготвяното Съединение. Първо към Княжество България, под скиптъра на княз Александър I, трябва да се присъедини Източна Румелия, а по-късно да се освободят Македония и Одринско. На 6 септември 1885 година, въоръжени български отряди влизат в Пловдив и свалят назначените от турския султан правителство и генерал-губернатора Гаврил Кръстевич. Александър I издава манифест, с който се обявява за княз на обединената българска държава.

Съединението е посрещнато с възторг от всички българи. И севлиевици го посрещат с огромна радост. Стефан Кисов, началник на Военното окръжие в града, описва тези паметни дни: „В Севлиево сварих силно движение. Обикновено безлюдните му улици сега препълнени с народ: мъже, жени, деца. Надвечер се зачуха по улиците гайди, кавали, тъпани и песни. Къщите бяха окичени с народни знамена, а градът - осветен“. В града по това време е разположена 14-а Севлиевска пеша дружина, от състава на 4-и Плевенски пехотен полк, провежда се и мобилизация в района.

След обявяването на Съединението полкът е разположен на границата с Турция, а при опасността от сръбско нападение е изтеглен на Сливнишката позиция. Първите сражения са при Драгоман. Създава се критична ситуация, но в най-тежкия момент командирите повеждат своите воители в контраатака „На нож“ и отблъскват противника.

Във войната за защита на Съединението участва и един прославен севлиевец. Никола Генов, тогава капитан, е поставен начело на сформирания Трънски отряд, който дава отпор на настъпващите сърби при Врабча. За сражението един турски вестник пише: „Българите се бият като лъвовете...“ За героичната съпротива, която оказва с отряда си, капитан Генов е отличен с орден „За храброст“. Освен участието в редовната армия, в Севлиевско започва организирането на доброволчески чети.

Във фонда на музея се пазят две от техните знамена - на четите, сформирани в селата Чадърлий (днес Сенник) и село Градище. В Севлиево също е създадена такава чета от близо 100 души. За командир е избран Христо Драганов - поборник и бъдещ кмет на града. Негов помощник става инициаторът за сформирането на четата и председател на Опълченското дружество „Лев“ Иван Катров, а за знаменосец е избран старият поборник Никифор Симеонов.

Доброволческата чета, наречена „Хаджи Димитър и Стефан Караджа“, като военен отряд, имала и свое знаме, изработено от червена коприна от Женското дружество в града. За съжаление това знаме не е запазено. Четата тържествено е изпратена на бойното поле. При Руй планина те сменят изтощените от сраженията части и дават бойно дежурство по демаркационната линия на примирието. Севлиевската доброволческа чета участва в тържествения парад пред княза по случай победата във войната и се завръща триумфално в Севлиево.

Ученици от Севлиево се включват в общобългарския Ученически легион. Сред тях е Стефан Нерезов - издигнал се по-късно до началник-щаб на Българската армия и носител на най-високия чин генерал от пехотата, министър-председателят Петко Каравелов разпорежда легионът да остане в столицата за охрана на града, за „да се запази цвета на нацията“, но младежите настояват да се включат активно в бойните действия и легионът участва в сраженията при Пирот.

Така населението на Севлиево дава своя принос в защитата на Съединението и в запазването целостта на родината ни.

